

niso pozabili sreče, katero jim je nesloga naklonila pod Napoleonom I.

Iz Francozkega. V Lyon-u kujejo zdaj dve svetinji, ki se bote poslale na Sardinsko: ena s podobo Napoleona in z napisom: „Italija mora biti svobodna noter do jadranskega morja“, — druga pa s podobo kralja sardinskega in z napisom: „Viktor Emanuel III., kralj italijanski, branitelj samostojnosti italijanske.“

— „Allg. Ztg.“ piše, da se francoska vlada prizadeva doseči, da bi iz Schillerjeve žaloigre znano: „Devico orleansko“, ktera je 31. maja 1431 umerla, za svetnico spoznali. Devico orleansko kmetje na Francozkem za politično svetnico že dolgo v čislih imajo, kakor cesarja Napoleona I.

Iz Angležkega. Iz Londona. Našem bravcom je znano, da je sedanje ministerstvo, ker ni več po volji državnemu zboru, pretekli mesec raji državni zbor razpustilo kakor da bi bilo samo odstopilo. Kraljica je potem ukazala, naj se vnovič volijo poslanci v državni zbor. Te volitve so bile v začetku tega mesca končane in novi državni zbor se je snidil 7. t. m. Kraljica sama je zbor začela z ogovorom, v katerem pravi, da je angleška vlada vse storila, da bi se bila odvernila sedanja vojska; al to se ni zgodilo. Ker je pa angleška vlada prijatelica z vsemi vladami, ktere se sedaj na Laškem vojskujejo, hoče neutralna na vsako stran ostati, to je, z nobeno strano potegniti. Da pa vendar domača dežela varna ostane, je bilo treba, svojo moč na morju pomnožiti. Dalje je rekla, da ste angleška in francoska vlada se z napolitansko sopet sprijaznile in v poprejšno zvezo z njo stopile. Kakor pomenki v zgornji in spodnji zbornici državnega zbora 8. t. m. kažejo, tudi temu novemu zboru sedanji ministri niso po volji, in čeravno sta se oba ministra v zgornji in spodnji zbornici, kar sta mogla, izgovarjala in zagovarjala, je bilo vendar očitno, da sedanjemu ministerstvu že klenka. Palmerston in Russel sta se pogovorila, da ne bota eden zoper drugega, kdor kolj med njima bi utegnil pervak novega ministerstva izvoljen biti. Ta novica ni kaj vesela za nas, ker Palmerston in Russel nista prijatla Avstrijancem.

Iz Turškega. Iz Carigrada 25. maja. Strah in groza je včeraj zvečer prešinila vse tukajšne Turke. Včeraj zvečer namreč je o hudi uri strela udarila v minaret (turn) cerkve ali mošee, kateri se pravi „Chirkai-Szeadet“ ali mošea „svetega plajša“, in je zbila znamenje polomesca z nje. Ta mošea je v starem serailu in vsaki Turk jo ima v velikih čislih zato, ker se v nji hranuje plajš, brada in troje zob preroka Mahomeda; vsako leto potuje sultan z veliko slovesnostjo v to mošeo, častit omenjene svetinje. Lahko je tedaj verjeti, da je Turkom ta prekucija polomesca velik strah prizadela in to toliko več, ker je ravno zdaj ruski veliki knez Konstantin v Carigradu, kterege se Turki bojé, da bi utegnil biti naslednik njih preroka v Carigradu.

— Iz Dobrovnika piše časnik „Oesterr. Corr.“ od 4. t. m., da so vstajniki, katerim je 500 Černogorcev pod vodstvom Ivo Rakova pomagalo, terdnjavo Klobuk napadli; boj je dolgo terpel, kervi pa ni bilo ravno veliko prelite. Turški poveljnik Mehemet paša je vstajnike zapodel in Klobuk s potrebnim živežem previdil. Vstajniki so bili tudi od Trebinja odgnani.

— Govori se, da je v turških deželah francoskih opravnikov kakor listja in trave, kateri sèm ter tje hodijo in kristjane zoper turško vlado šuntajo in jim na serce govoré, naj vstanejo zoper Turke in se cesarju Napoleonu v naročje veržejo, kateri je prišel jarma rešit vse narode.

Iz Egipta. V časnikih tolikrat imenovani Lesseps, kateri sedaj v Egiptu živi in se je tako krepko poganjal za suežki kanal, se poganja sedaj še krepkeje, da bi nabral v Egiptu denarjev za pot Lahom, kateri gredo iz Egipta v vojsko zoper Avstrijo, kjer je bil Lesseps vselej tako gostoljubno in tudi s častjo sprejet! — Časnik „Times“ piše: Kakor se zdí, je začel tudi kralj namestnik misliti, kako bi se na lastne noge postavil in stavi vès svoj up v francoskega cesarja. Obdan je zgolj od francoskih svetovavcov in od njih se uči, kako naj se pogodbe in pravice z negami teptajo. „Times“ piše dalje: Ako se kralj namestnik prederzne, pogodbo od leta 1840 prelomiti in se od Turčije odtergati, si bo nakopal vso angleško oblast iz Korfú in Malte, iz Bombaja in Aden-a na glavo.

Vabílo na naročbo „Novic“.

Prihodnji mesec se začne **druga** polovica letošnjega tečaja „Novic“. Kdor se je tedaj na-nje naročil le do konca tekočega mesca ali kdor jih želi iznova dobivati, naj se blagovoli oglasiti **še ta mesec in naročnino poslati v frankiranih pismih v tiskarnico Blaznikovo v Ljubljano** (na Bregu Nr. 190) in sicer tako, da tisti, kdor želi „Novice“ prejemat **po pošti**, pošlje za **pol leta 2 gold. in 10 kr. novega dnarja** (ali 2 stara bankovca po goldinarji), — kdor pa bo pošiljal **v tiskarnico po nje**, plača **1 gold. 80 kr. nov. dn.** Za **četert leta** veljajo po **pošti** pošiljane **1 gold. in 5 kr.**, v **tiskarnici** prejemanje pa **90 krajc. novega dnarja**.

„Novice“ bojo drugo polovico letošnjega leta izhajale kakor v prvi polovici **enkrat** v tednu. Oglasila se je sicer **večina** naših častitih naročnikov, naj bi izhajale **dvakrat** na teden, in če bi bili časi mirni ostali, bi bili radi spolnili to željo. Al sedanji čas, ko se je huda vojska unela, ne moremo tistim, kateri vsaki trenutek po novicah hrepenijo, tudi z dvakratnim izdajanjem našega časnika ustreči; tedaj ga bomo izdajali, kakor dosihmal, **enkrat** v tednu, pa toliko **gotovše** bo, kar bo naš „novičar“ prinesel in zgodbe **vsakega tedna** bojo v lepem pregledu popisane. Ker pa tudi vemo, da nekterim „novičar“ ni nikoli predolg, bomo skusili vselej „novičarju“ **polno torbico** nabasati, da bode berila obilo in se ne bo nič imenitnega pogrešalo. Bog daj, da bi tudi vselej prav veselo bilo!

H koncu še enkrat ponavljamo prošnjo: naj hitijo častiti naročniki naši z **naročilom še ta mesec**, ker zakasnenim naročilom ne bomo mogli v sedanjih časih ustreči zuto, ker „Novice“ morajo **štempljane** biti, tedaj se jih le toliko natisniti in štempljati dá, kolikor se naročnikov od konca oglasi.